

Bruselj, 17. oktober 2016
(OR. en)

13398/16

ENV 664
AGRI 555
DEVGEN 224
FORETS 55
PI 114
PECHE 377
RECH 291
ONU 116
CADREFIN 90

IZID POSVETOVANJA

Pošiljatelj:	generalni sekretariat Sveta
Datum:	17. oktober 2016
Prejemnik:	delegacije
Št. predh. dok.:	12988/16
Zadeva:	Konvencija o biološki raznovrstnosti: a) Priprava 13. zasedanja konference pogodbenic (COP 13) Konvencije o biološki raznovrstnosti (Cancun, Mehika, 4.–17. december 2016) b) Priprava 8. zasedanja konference pogodbenic Konvencije o biološki raznovrstnosti kot zasedanja pogodbenic Kartagenskega protokola o biološki varnosti (COP-MOP 8) (Cancun, Mehika, 4.–17. december 2016) c) Priprava 2. zasedanja konference pogodbenic Konvencije o biološki raznovrstnosti kot zasedanja pogodbenic Nagojskega protokola o dostopu in delitvi koristi (COP-MOP 2) (Cancun, Mehika, 4.–17. december 2016) – sklepi Sveta

V prilogi vam pošiljamo Sklepe Sveta o o zadevnih zasedanjih Konvencije o biotski raznovrstnosti, ki jih je Svet sprejel na 3491. seji 17. oktobra 2016.

Konvencija o biološki raznovrstnosti:

Priprava 13. zasedanja konference pogodbenic (COP 13) Konvencije o biološki raznovrstnosti (Cancun, Mehika, 4.–17. december 2016)

Priprava 8. zasedanja konference pogodbenic Konvencije o biološki raznovrstnosti kot zasedanja pogodbenic Kartagenskega protokola o biološki varnosti (COP-MOP 8) (Cancun, Mehika, 4.–17. december 2016)

Priprava 2. zasedanja konference pogodbenic Konvencije o biološki raznovrstnosti kot zasedanja pogodbenic Nagojskega protokola o dostopu in delitvi koristi (COP-MOP 2) (Cancun, Mehika, 4.–17. december 2016)

– sklepi Sveta –

SVET EVROPSKE UNIJE:

1. **POTRJUJE** odločno zavezanost EU in njenih držav članic izvajanju Konvencije o biološki raznovrstnosti (v nadaljnjem besedilu: Konvencija) in njenih protokolov ter sklepov, ki so jih sprejeli njihovi upravni organi, zlasti strateškega načrta za biotsko raznovrstnost 2011–2020 (v nadaljnjem besedilu: strateški načrt) in njegovih ciljev iz Aičija glede biotske raznovrstnosti ter strateškega načrta za Kartagenski protokol o biološki varnosti za obdobje 2011–2020.
2. **POZDRAVLJA** sprejetje agende za trajnostni razvoj do leta 2030 in cilje trajnostnega razvoja, določene v njej. **ZAVEDA SE**, da bi z izvajanjem te agende, zlasti pa 14. in 15. cilja, prispevali k doseganju ciljev Konvencije ter ciljev in podciljev zadevnega strateškega načrta, ter **POUDARJA**, da so cilji Konvencije in strateškega načrta pomembni za doseganje ciljev trajnostnega razvoja.

3. POZDRAVLJA dejstvo, da so zasedanja COP 13, COP-MOP 2 in COP-MOP 8 organizirana vzporedno, kar naj bi okrepilo povezovanje in sinergije med Konvencijo in njenimi protokoli, ter POZIVA k izboljšanju učinkovitosti struktur in procesov iz Konvencije in njenih protokolov, da bi povečali ozaveščenost, olajšali izvajanje in izboljšali stroškovno učinkovitost.
4. POZDRAVLJA sprejetje Pariškega sporazuma, ki opozarja, da je treba pri ukrepanju proti podnebnim spremembam zagotoviti celovitost vseh ekosistemov in ohranjanje biotske raznovrstnosti, ter POUDARJA, da lahko tudi z izvajanjem Pariškega sporazuma prispevamo k doseganju ciljev Konvencije in obratno.
5. POUDARJA, kako pomembno je, da se cilji Konvencije in njenega strateškega načrta ter Konvencije ZN o boju proti dezertifikaciji (UNCCD) in njenega desetletnega strateškega načrta in okvira (2008–2018) izvajajo tako, da se medsebojno krepijo.
6. POZDRAVLJA pobudo vlade Združenih mehiških držav, ki želi v okviru COP 13 gostiti srečanje na visoki ravni, v okviru katerega naj bi preučili možnosti za vključitev ohranjanja biološke raznovrstnosti in njene trajnostne rabe ter poštene in pravične delitve koristi, ki izhajajo iz uporabe genskih virov, v druge sektorje in v izvajanje ciljev trajnostnega razvoja.

Konvencija o biološki raznovrstnosti

Napredek pri izvajanju strateškega načrta za biotsko raznovrstnost za obdobje 2011–2020

7. Pozdravlja prizadevanja in že dosežene rezultate, priznane v četrti napovedi za globalno biotsko raznovrstnost (GBO-4), vendar JE GLOBOKO ZASKRBLJEN zaradi nezadostnega napredka pri izvajanju strateškega načrta za doseganje večine ciljev iz Aičija glede biotske raznovrstnosti, zato MENI, da bi morale vse pogodbenice Konvencije in deležniki okrepiti ukrepe, v okviru zasedanja COP 13 pa bi bilo treba sprejeti konkretne odločitve.
8. MENI, da je treba v okviru zasedanja COP 13 pozvati pomožna telesa Konvencije naj storijo potrebno, da bi lahko ukrepali na podlagi sedanjega strateškega načrta, in pri tem upoštevajo podatke in znanje iz čim več ustreznih virov, tudi ocene Medvladne platforme o biološki raznovrstnosti in ekosistemskih storitvah (IPBES).
9. POUDARJA, da bo zasedanje COP 13 pomemben mejnik pri pregledu izvajanja strateškega načrta in priložnost za določitev višjih ciljev pri njegovem izvajanju, pa tudi ukrepov v podporo izvajanju agende za trajnostni razvoj do leta 2030. V zvezi s tem POZIVA Komisijo in države članice, naj si prizadevajo za uspešno in učinkovito usklajevanje in dopolnjevanje ukrepov za izvajanje teh procesov v EU in po svetu.

10. IZPOSTAVLJA pomen sodelovanja med večstranskimi okoljskimi sporazumi, povezanimi z biotsko raznovrstnostjo, konvencijami iz Ria, programom UNEP in drugimi organi ZN. OPOZARJA, da je za okrepljeno izvajanje strateškega načrta pomembno, da na zasedanju COP 13 nadaljujejo prizadevanja za izboljšanje sinergij, skladnosti in sodelovanja med konvencijami, povezanimi z biotsko raznovrstnostjo, in drugimi večstranskimi okoljskimi sporazumi z uporabo ustreznih instrumentov in sredstev, ter POUDARJA, da je treba nadalje razviti in prednostno razporediti možnosti za ukrepanje na svetovni ravni, tudi s pripravo časovnega načrta.

Vključevanje biotske raznovrstnosti

11. OPOZARJA, da bi bilo treba, če naj bi do leta 2020 dosegli cilje iz Aičija glede biotske raznovrstnosti, povečati pomen biotske raznovrstnosti v vseh sektorjih in politikah ter jo upoštevati v medresorskih dejavnostih v okviru urbanega in regionalnega načrtovanja, tudi pomorskega in obalnega, ter zdravstva. PRIZNAVA, da so kmetijstvo, ribištvo in ribogojstvo, gozdarstvo in turizem ključni sektorji, ki pomembno vplivajo na biotsko raznovrstnost in ekosistemske storitve, ki jih zagotavlja. PRIZNAVA, da drugi sektorji, tudi ekstraktivna industrija, med drugim nafte in plina ter rudarstvo, energija, infrastruktura, proizvodnja ter gradnja poslovnih in stanovanjskih objektov, prav tako vplivajo na biotsko raznovrstnost in ekosistemske storitve, ki jih zagotavlja, zato je treba ukrepati tudi v njih.
12. ZAVZEMA SE, da bi na podlagi Konvencije in v njenih pogodbenicah spodbujali celostnejše politike, ustrezne spodbude in praktične pristope, kot sta trajnostna in ekološka intenzifikacija in diverzifikacija kmetijstva, agroekologije in ekološkega kmetovanja, da bi učinkoviteje zaščitili in izboljšali biotsko raznovrstnost in ekosistemske storitve, ki jih zagotavlja, trajnostno proizvodnjo hrane in prehransko varnost ter omilili pritisk na občutljive ekosisteme, ter POZIVA EU in njene države članice, naj izvajajo zadevne mednarodne večstranske sporazume, tudi Mednarodno pogodbo o rastlinskih genskih virih za prehrano in kmetijstvo.

13. MENI, da vključevanje biotske raznovrstnosti odpira nove priložnosti za vse gospodarske sektorje, tudi za zasebnega. POUDARJA, da morajo podjetja bolje spoznati, kakšne koristi prinašata za njihove dejavnosti ohranjanje in trajnostna raba biotske raznovrstnosti in ekosistemskih storitev, ki jih zagotavlja. OPOZARJA, kako pomembni so pravni instrumenti, dobro upravljanje, vključno z enakostjo spolov, in nezavezujoči pristopi, ki se uporabljajo pri vključevanju biotske raznovrstnosti v zadevne sektorje, za zagotavljanje odgovornosti in preglednosti med nadaljnjim razvojem, ter POZIVA poslovni sektor, naj okrepi sodelovanje ter še bolj prispeva k doseganju ciljev iz Aičija glede biotske raznovrstnosti in ciljev trajnostnega razvoja, povezanih z biotsko raznovrstnostjo, ter analizira izboljšave in vlaganje ter poroča o vplivih, ukrepih in naložbah, povezanih z biotsko raznovrstnostjo in ekosistemskimi storitvami, ki jih zagotavlja, ter pri tem predstavi izkušnje in najboljše prakse, npr. v okviru platform za podjetja in biotsko raznovrstnost in drugih pobud, kot je protokol o naravnem kapitalu.
14. PRIZNAVA, da so nacionalne strategije in akcijski načrti za biotsko raznovrstnost (NBSAP) ter ustrezni mehanizmi financiranja iz vseh virov ključni instrumenti za vključevanje biotske raznovrstnosti na vsa ustrezna sektorska in medsektorska področja.
15. POUDARJA, kako pomembni so tradicionalno znanje, amatersko znanstveno raziskovanje in orodja z zbirkami znanja, kot so evidentiranje in ocenjevanje ekosistemskih storitev ter po potrebi računovodenje naravnega kapitala, za vključevanje biotske raznovrstnosti in ekosistemskih storitev, ki jih zagotavlja, v sektorje in postopke odločanja.
16. POZIVA Komisijo in države članice k nadaljnjemu vključevanju vidikov biotske raznovrstnosti v razvoj in izvajanje sektorskih politik na vseh ravneh, tudi s spodbudami in drugimi mehanizmi financiranja in postopki odločanja v skladu s Sklepom XII/3 konference pogodbenic Konvencije o mobilizaciji sredstev, Pariško deklaracijo o učinkovitosti pomoči, financiranjem za razvoj ter akcijsko agendo iz Adis Abebe, ter POZIVA države članice, naj si še naprej prizadevajo za doseganje 3. cilja iz Aičija v zvezi s postopno odpravo spodbud, tudi subvencij, ki škodujejo biotski raznovrstnosti, ter do leta 2020 v vseh ustreznih sektorskih politikah razvijejo pozitivne spodbude za ohranjanje in trajnostno rabo biotske raznovrstnosti.

17. MENI, da lahko z vključevanjem biotske raznovrstnosti v ključne gospodarske in razvojne sektorje prispevamo k mobilizaciji sredstev za ohranjanje biotske raznovrstnosti, obenem pa se spopademo z dejavniki, ki povzročajo izgubo biotske raznovrstnosti, s čimer bi dolgoročno zmanjšali potrebe po virih, ter OPOZARJA na pomen učinkovite rabe virov in krožnega gospodarstva za zmanjševanje izgube biotske raznovrstnosti in spodbujanje napredka pri doseganju ciljev biotske raznovrstnosti.
18. POUDARJA pomembno vlogo, ki jo imajo podnacionalne in lokalne oblasti ter regionalni in podregionalni instrumenti in pobude, kot sta Alpska in Karpatska konvencija, pri spodbujanju trajnostnega razvoja in opozarjanju na pomen biotske raznovrstnosti v gorskih regijah ter polarnih in morskih območjih v okviru konvencij OSPAR in HELCOM ter Barcelonske in Bukareške konvencije ter Arktičnega sveta, pa tudi regionalne organizacije za upravljanje ribištva pri krepitvi sodelovanja med politikami s področja biotske raznovrstnosti in pomorstva, ter POZDRAVLJA njihove dejavnosti kot primere dobre prakse pri vključevanju biotske raznovrstnosti v različne sektorje in politike, pri čemer prispevajo h krepitvi mednarodnega in čezmejnega sodelovanja v svojih regijah ter k večjemu sodelovanju širokega kroga deležnikov.

Opraševalci

19. GLOBOKO JE ZASKRBLJEN zaradi trenutnega in prihodnjega stanja opraševanja in opraševalcev, zlasti divjih opraševalcev, ki so ključni za ohranjanje biotske raznovrstnosti in vzdrževanje naravnih kopenskih ekosistemov in ključnih ekosistemskih storitev, kot je proizvodnja hrane, ter POZDRAVLJA priporočila na podlagi tematske ocene IPBES o opraševalcih, opraševanju in proizvodnji hrane.
20. POZIVA vse pogodbenice Konvencije, zadevne organizacije in deležnike na vseh ravneh, da sprejmejo ukrepe za zaščito opraševalcev in njihovih habitatov, da bi ublažili in zaustavili upadanje njihovega števila, s čimer bi med drugim preprečili zadevne finančne izgube, vključno z, na primer, strategijami za preprečevanje ali zmanjšanje uporabe pesticidov, škodljivih za opraševalce.

21. OPOZARJA na tesno medsebojno povezanost politik in instrumentov za doseganje ciljev v zvezi z ohranjanjem in trajnostno rabo biotske raznovrstnosti, ciljev iz Pariškega sporazuma za prilaganje podnebnim spremembam in njihovo blažitev ter ciljev v zvezi z obnovo ekosistemov, trajnostno prehransko varnostjo in zmanjševanjem tveganja nesreč, ter PODPIRA oblikovanje nezavezujočih smernic za vzpostavitev in učinkovito izvajanje ekosistemskih pristopov k blažitvi, prilagajanju in zmanjševanju tveganja nesreč, ki jih je mogoče prilagajati nacionalnim okoliščinam in služijo več namenom v okviru podnebnih sprememb in biotske raznovrstnosti.
22. POUDARJA temeljno vlogo in funkcije kopenskih, sladkovodnih in morskih ekosistemov, zelene infrastrukture in ekosistemskih pristopov ter naravnih rešitev pri prilagajanju podnebnim spremembam in njihovi blažitvi, kot so pristopi k blažitvi in prilagajanju v okviru trajnostnega upravljanja gozdov, ter zmanjševanju tveganja nesreč na vseh ravneh upravljanja. PRIZNAVA različne koristi takih pristopov ter SPODBUJA države članice in Komisijo, naj še naprej širijo podatkovno zbirko in vključujejo ohranjanje in trajnostno rabo biotske raznovrstnosti, zlasti ekosistemov, v strateško načrtovanje in izvajanje zadevnih podnebnih in energetske politik, predvsem z namenom doslednega izvajanja Pariškega sporazuma.

Zavarovana območja ter obnovitev ekosistemov

23. OPOZARJA na prispevek pri doseganju 11. cilja iz Aičija, ki je bil dosežen z doslednim izvajanjem strategije EU za biotsko raznovrstnost do leta 2020, zlasti v okviru omrežja zavarovanih območij Natura 2000 na kopnem in na morju.
24. POUDARJA, da je treba dati prednost ohranjanju, vzdrževanju in trajnostni rabi obstoječih kopenskih, morskih in celinskih vodnih ekosistemov ter naravnih in polnaravnih habitatov, saj je obnova dopolnilna dejavnost, ne pa alternativa ohranjanju obstoječih habitatov v ugodnem stanju.

25. POUDARJA, da je nujno pospešiti in nadgraditi ekosistemske obnovitvene dejavnosti, da bi dosegli 15. cilj iz Aičija glede biotske raznovrstnosti, zlasti kar zadeva gozdove, mangrove, koralne grebene in mokrišča, ter SE ZAVEDA potenciala in pomena obnove ekosistemov kot ključne dejavnosti, ki lahko spreobrne degradacijo ekosistemov in zadevnih storitev in prinese veliko koristi. V zvezi s tem PODPIRA kratkoročni akcijski načrt za obnovo ekosistemov, ki ga organ SBSTTA 20 priporoča kot prožen okvir, ki ga je mogoče prilagajati nacionalnim okoliščinam.

Mobilizacija sredstev in finančni mehanizem

26. POUDARJA, da je treba okrepiti izvajanje vseh elementov strategije in ciljev za mobilizacijo sredstev v okviru Konvencije, vključno z mobilizacijo sredstev (finančnih, človeških, tehničnih in institucionalnih) iz različnih virov, tudi iz zasebnega sektorja, ter učinkovito in celostno uporabljati razpoložljiva sredstva.
27. POUDARJA, da je treba zaradi preglednosti in odgovornosti izboljšati kakovost in obseg poročanja o uporabi državnih sredstev, vrzelih in potrebah pri financiranju, določanju nacionalnih prednostnih nalog in finančnih načrtov, s čimer se zagotavljajo osnovne informacije za prihodnje naložbe, ter zagotoviti, da takšno nacionalno poročanje ne bi bilo ločeno od poročanja o mednarodnih tokovih finančnih sredstev v zvezi z biotsko raznovrstnostjo, ter POZIVA države članice in Komisijo, naj skupaj prispevajo k uresničevanju mednarodne zaveze za mobilizacijo sredstev, pri čemer opozarja, da za to ni potreben poseben sporazum o porazdelitvi bremena med državami članicami in/ali EU.
28. POZIVA k učinkovitemu izkoriščanju sinergij z drugimi ustreznimi postopki, ki niso del Konvencije, za mobilizacijo sredstev, vključno z agendo za trajnostni razvoj do leta 2030, in k usklajenosti z ustreznimi pristopi v okviru drugih mednarodnih organov in instrumentov, tudi Pariškega sporazuma in drugih zadevnih sporazumov.

29. POZIVA, naj se na zasedanju COP 13 določijo ključne smernice za finančni mehanizem v obliki štiriletnega okvira programskih prednostnih nalog, ki bodo vodilo za podporo iz Skrbniškega sklada za svetovno okolje v sedmem obdobju financiranja (2018–2022), pri čemer je treba ustrezno upoštevati nasvete, ki bi jih lahko dale druge konvencije v zvezi z biotsko raznovrstnostjo.

Poročanje

30. POUDARJA, da je treba spodbujati dostop do podatkov o biotski raznovrstnosti in nadaljnjo uporabo rezultatov poročanj v okviru Konvencije, razvijati orodja za spremljanje biotske raznovrstnosti in pravočasno poročati v skladu s Konvencijo. OPOZARJA, da je treba oblikovati ustrezne smernice za šesto nacionalno poročilo, ki bo primarna osnova za ocenjevanje napredka pogodbenic pri doseganju ciljev iz Aičija glede biotske raznovrstnosti, ter POUDARJA, da so ocene biotske raznovrstnosti in ekosistemskih storitev platforme IPBES na regionalni in svetovni ravni pomembne, saj znatno prispevajo k napovedi GBO-5 in so osnova za oceno napredka na področju strateškega načrta.
31. POZIVA k uravnoveženemu usklajevanju postopkov poročanja in skladnosti kazalnikov različnih konvencij o biotski raznovrstnosti, mednarodnih organizacij in procesov ter ciljev agende za trajnostni razvoj do leta 2030 v zvezi z biotsko raznovrstnostjo, ter SPODBUJA EU in njene države članice, naj zagotovijo informacije na podlagi poročanj v okviru Konvencije za ustrezne kazalnike trajnostnega razvoja. S tem v zvezi POZDRAVLJA Resolucijo 2/17, ki je bila sprejeta na drugem zasedanju skupščine Združenih narodov za okolje leta 2016.
32. POUDARJA, da je treba preprečiti, da bi zaradi poročanja nastala dodatna bremena, in PODPIRA uskladitev nacionalnega poročanja v okviru Konvencije in njenih protokolov, med drugim s sinhronizacijo ciklov poročanja, skupnim pristopom k obliki nacionalnih poročil in postopno integracijo orodij za poročanje iz osrednjega posredovalnega mehanizma.

33. SPODBUJA pogodbenice, naj redno pregledujejo napredek pri svojem prispevku k doseganju ciljev iz Aičija glede biotske raznovrstnosti, pri čemer naj uporabijo najustreznejša orodja. IZRAŽA ZADOVOLJSTVO nad sedanjim preučevanjem možnosti za oblikovanje novih struktur za pregled in poročanje ter POUDARJA, da je treba jasno opredeliti in oceniti njihovo učinkovitost in dodano vrednost.

Morska in obalna biotska raznovrstnost

34. PODPIRA tehnične in znanstvene postopke opisovanja ekološko ali biološko pomembnih morskih območij pod nacionalno pristojnostjo in izven nje, saj predstavljajo koristno orodje, ki pogodbenicam pomaga pri doseganju ciljev iz Aičija, ter OPOZARJA, kako pomembno je dokončati tekoče procese, izboljšati postopke spreminjanja opisov obstoječih ter pospešiti postopke opisovanja novih ekološko ali biološko pomembnih morskih območij.
35. MENI, da so postopki opisovanja območij, ki izpolnjujejo dogovorjena merila za ekološko ali biološko pomembna območja, odprti in se nenehno razvijajo, v njih pa bi morali sodelovati tudi vsi zadevni deležniki, pri postopkih opisovanja ekološko ali biološko pomembnih območij pod nacionalno pristojnostjo pa bi morale vseskozi sodelovati tudi zadevne države.
36. POUDARJA, da je treba na zasedanju COP 13 zahtevati, naj izvršni sekretar Konvencije v zbirko vključi dodatna območja, ki so opisana kot območja, ki izpolnjujejo merila za ekološko ali biološko pomembna območja, ter te informacije pošlje vsem ustreznim subjektom.
37. PODPIRA sprejetje dodatnih specifikacij za: (a) nezavezujoči posebni delovni načrt o biotski raznovrstnosti v hladnovodnih območjih v okviru pravne veljavnosti Konvencije; (b) obravnavanje posledic morskih odpadkov in antropogenega podvodnega hrupa za morsko in obalno biotsko raznovrstnost ter (c) pomorsko prostorsko načrtovanje za trajnostni razvoj in pobude za usposabljanje, pa tudi za tekoča prizadevanja v zvezi z odstranjevanjem odpadkov in mikroplastike iz morja, ter POZIVA k nujnim ukrepom za postopno zmanjšanje uporabe plastičnih vrečk za enkratno uporabo.

38. IZRAŽA ZADOVOLJSTVO s trenutnim postopkom v ZN za pogajanja o novem pravno zavezujočem izvedbenem sporazumu o ohranjanju in trajnostnem izkoriščanju morske biotske raznolikosti na območjih izven nacionalne pristojnosti, ki naj bi bil sklenjen v okviru konvencije UNCLOS, ter PRIZNAVA pomen, ki ga imajo podatki, zbrani med postopki v zvezi z ekološko ali biološko pomembnimi območji, za ta postopek v okviru ZN.

Invazivne tujerodne vrste

39. PRIČAKUJE, da bodo vzpostavljeni mehanizmi za določanje in prednostno razvrščanje morebitnih novih načinov vnašanja invazivnih tujerodnih vrst, pa tudi preventivni ukrepi pri trgovanju s tujerodnimi vrstami, ki so že ali bi lahko postale invazivne, na primer zmanjšanje tveganja, povezanega z e-trgovino, in uvedba mehanizmov za izmenjavo informacij, ter POUODARJA, da je treba prilagoditi, izboljšati ali nadalje razviti orodja za boljšo pripravo in uporabo programov za obvladovanje, med drugim varen in učinkovit biološki nadzor nad invazivnimi tujerodnimi vrstami na podlagi ustrezne presoje vplivov.
40. IZRAŽA ZADOVOLJSTVO, ker bo 8. septembra 2017 začela veljati Mednarodna konvencija za nadzor in ravnanje z ladijsko balastno vodo in usedlinami, s katero naj bi omejili vnašanje invazivnih tujerodnih vrst z ladjami.

Avtohtone in lokalne skupnosti

41. UGOTAVLJA, da v drugih mednarodnih forumih pojem *prostovoljnega soglasja po predhodnem obveščanju* uporabljajo na podlagi pravno zavezujočih pa tudi pravno nezavezujočih instrumentov. PODPIRA uporabo izraza „prostovoljno soglasje po predhodnem obveščanju“ v nezavezujočih smernicah, ki se uporabljajo v skladu z notranjo zakonodajo, v kontekstu sodelovanja avtohtonih in lokalnih skupnosti pri odločanju.
42. PODPIRA priporočila, naj na zasedanjih COP-MOP 8 Kartagenskega protokola in COP-MOP 2 Nagojskega protokola smiselno uporabljajo sklep XII/12 F konference pogodbenic o uporabi izraza „avtohtone in lokalne skupnosti“.

43. UGOTAVLJA, da se izraz „avtohtone in lokalne skupnosti“ iz točke 2(a), (b) in (c) Sklepa XII/12 F smiselno uporablja za oba protokola.

Horizontalna vprašanja glede Konvencije o biotski raznovrstnosti in njenih protokolov

Sintetična biologija

44. Priznava delovno opredelitev, ki jo je določila *ad hoc* tehnična strokovna skupina za sintetično biologijo. ZAVZEMA SE, da bi jo uporabljali kot nezavezujoče izhodišče za lažje nadaljnje delo v okviru Konvencije, in PODPIRA nadaljevanje dejavnosti *ad hoc* tehnične strokovne skupine z novim mandatom na podlagi ustreznega priporočila pomožnega telesa za znanstveno, tehnično in tehnološko svetovanje.
45. IZRAŽA ZADOVOLJSTVO nad delom odprtega spletnega foruma med zasedanji ter sklepom *ad hoc* tehnične strokovne skupine za sintetično biologijo, da so živi organizmi, ki se trenutno razvijajo ali bodo v bližnji prihodnosti razviti z uporabo sintetične biologije, podobni živim spremenjenim organizmom, kot so opredeljeni v Kartagenskem protokolu. PODPIRA priporočilo *ad hoc* tehnične strokovne skupine za ocenjevanje in obvladovanje tveganja v skladu s Kartagenskim protokolom, da bi bilo treba uvesti postopek za pripravo smernic za oceno tveganja, ki ga predstavljajo živi spremenjeni organizmi, razviti z uporabo sintetične biologije, če je ugotovljeno, da take vrzeli obstajajo.
46. POUDARJA, da je treba pri raziskavah o mogočih posledicah sintetične biologije upoštevati tudi socialno-ekonomska, kulturna in etična vprašanja.
47. Glede uporabe digitalnih podatkov o zaporedju za genske vire in njihovem vplivu na dostop in delitev koristi ter vseh razprav o vprašanjih dostopa in delitve koristi POUDARJA, da bi morali vsa vprašanja ali odločitve o tej zadevi obravnavati na zasedanju pogodbenic Nagojskega protokola.

48. POUDARJA, da morajo pogodbenice okrepiti zmogljivosti, da bi lahko uresničile strateški načrt. Pogodbenice in partnerje POZIVA, naj izkoristijo posredovalni mehanizem (mehanizem CHM) in prostovoljno predstavijo svoje potrebe in priložnosti, pa tudi najboljše prakse pri krepitvi zmogljivosti. PODPIRA nadaljnje delo neuradnega svetovalnega odbora za mehanizem CHM. ODOBRAVA tudi pobudo *Bio-Bridge* kot program za spodbujanje sodelovanja na področju Konvencije.
49. PONOVRNO POTRJUJE, da še naprej odločno podpira usmerjene dejavnosti za krepitev zmogljivosti, ki bodo omogočile nadaljnji razvoj in izvajanje Konvencije in njenih protokolov.

Pregled delovanja in upravne zadeve

50. POUDARJA, da je treba dokončati pregled delovanja sekretariata v skladu s sklepom XII/32 in osnutkom priporočila UNEP/CBD/SBI/1/L.6 ter sprejeti realistične proračune za Konvencijo in njene protokole, v katerih bodo upoštevane dogovorjene strateške prednostne naloge, funkcije in delovni program za učinkovito izvajanje Konvencije in njenih protokolov.

POGLAVJE II

Kartagenski protokol o biološki varnosti

51. POUDARJA, da morajo vse pogodbenice dejansko izvajati protokol in da je treba doseči napredek pri uresničevanju njegovega strateškega načrta za obdobje 2011–2020 ter nadaljevati in okrepiti delo za izboljšanje sinergij, skladnosti in učinkovitega sodelovanja na vseh ravneh, ter SPODBUJA pogodbenice in poziva druge vlade, naj biološko varnost vključijo v svoje nacionalne strategije in akcijske načrte za ohranjanje biotske raznovrstnosti ter ustrezne sektorske in medsektorske politike, načrte in programe.

52. MENI, da je treba doseči napredek pri nacionalnih poročilih, Z ZASKRBLJENOSTJO UGOTAVLJA, da je bilo predloženih manj tretjih nacionalnih poročil, ter POZIVA pogodbenice Kartagenskega protokola, ki še niso predložile nacionalnih poročil, naj to storijo čim prej, kar velja zlasti za pogodbenice, ki odkar so pogodbenice, še niso predložile poročila.
53. SEZNANJEN JE z analizo tretjih nacionalnih poročil in priporočilom pomožnega telesa za izvajanje glede tretje ocene in pregleda protokola ter vmesne ocene strateškega načrta ter n POZIVA pogodbenice, naj preučijo, ali bi se lahko v preostalem obdobju iz strateškega načrta prednostno usmerile k operativnim ciljem na področju priprave zakonodaje o biološki varnosti, ocene tveganj, odkrivanja in določanja živih spremenjenih organizmov ter ozaveščanja javnosti, izobraževanja in usposabljanja, da bi tako pospešile izvajanje protokola.
54. PONOVRNO POUDARJA, kako pomembno je, da vse pogodbenice pri Uradu za izmenjavo informacij o biološki varnosti prijavijo vse informacije, potrebne za učinkovito izvajanje protokola, ter tako omogočijo dostop do informacij o biološki varnosti in okrepijo izmenjavo informacij.
55. PONOVRNO OPOZARJA na ključni pomen, ki ga ima presoja vplivov na okolje za odločitve glede živih spremenjenih organizmov, in IZRAŽA PRIZNANJE dejavnostim, ki jih med zasedanji opravljajo odprti spletni forumi in *ad hoc* tehnična strokovna skupina za ocenjevanje in obvladovanje tveganja.
56. IZRAŽA ZADOVOLJSTVO nad dejavnostmi glede socialno-ekonomskih vprašanj, ki jih v obdobju med zasedanji opravljajo odprti spletni forumi, in delom *ad hoc* tehnične strokovne skupine za socialno-ekonomska vprašanja.
57. PONOVRNO POUDARJA, da so potrebne dejavnosti za krepitev zmogljivosti za izvajanje Kartagenskega protokola ter da je treba v tem okviru na zasedanju COP-MOP 8 pregledati in izboljšati okvir in akcijski načrt za krepitev zmogljivosti.

58. IZRAŽA ZADOVOLJSTVO nad nedavno ratifikacijo Dopolnilnega protokola iz Nagoje in Kuala Lumpurja o odgovornosti in nadomestilih za škodo ter POUDARJA, da je treba pospešiti začetek njegove veljavnosti.
59. POZIVA pogodbenice, naj na zasedanju COP-MOP 8 sprejmejo potrebne ukrepe in sklepe za dodatno okrepitev in izvajanje okvira Kartagenskega protokola ter v ta namen:
- a) pozovejo pogodbenice, ki še niso predložile tretjega nacionalnega poročila ali popolnega poročila, naj to storijo čim prej, ter pri tem opozorijo, da so za pripravo nacionalnih poročil na voljo sredstva Globalnega sklada za okolje;
 - b) potrdijo revidirane smernice za oceno tveganja zaradi živih spremenjenih organizmov, v katere so vključene izboljšave, odkrite med preizkušanjem smernic, ter določijo prihodnje ukrepe za pomoč vsem pogodbenicam pri izvajanju določb o ocenjevanju in obvladovanju tveganja iz Kartagenskega protokola;
 - c) preučijo, kateri bi bili ustrezni nadaljnji ukrepi za izpolnitev operativnega cilja 1.7 iz strateškega načrta za Kartagenski protokol o biološki varnosti za obdobje 2011–2020 na področju socialno-ekonomskih vprašanj;
 - d) preučijo, kako bi bilo na podlagi zbranih informacij ustrezno nadalje ukrepati na področju nenamernega prehajanja živih spremenjenih organizmov čez mejo ter na področju prevoza in uporabe živih spremenjenih organizmov v zaprtih prostorih.

POGLAVJE III

Nagojski protokol o dostopu do genskih virov in delitvi koristi, ki izhajajo iz njihove uporabe

60. POZIVA pogodbenice Konvencije, ki še niso ratificirale Nagojskega protokola ali pristopile k njemu, naj to naredijo čim prej, ter POZIVA države članice, ki ga še niso ratificirale ali pristopile k njemu, naj si začnejo za to čim prej ponovno prizadevati, ter POUDARJA, da dejansko izvajanje Nagojskega protokola neposredno prispeva k doseganju 2. in 15. cilja trajnostnega razvoja, posredno pa k izpolnitvi številnih drugih ciljev, saj pomaga pri blaženju revščine, zagotavljanju enakopravnosti in socialne pravičnosti ter smotrnem ravnanju z okoljem.
61. POZIVA vse pogodbenice protokola, naj si bolj prizadevajo za operativnost Nagojskega protokola ter v ta namen vzpostavijo ustrezne institucionalne strukture ter sprejmejo in izvajajo zakonodajne ali upravne ukrepe ali ukrepe politik, ter hkrati opozarja, da so na voljo sredstva iz Globalnega sklada za okolje za vzpostavitev pravnih in regulativnih okvirov in upravnih postopkov, ki bodo omogočili dostop do genskih virov in delitev koristi v skladu z določbami Nagojskega protokola.
62. POUDARJA, da je učinkovita uporaba mehanizma za informacije o dostopu in delitvi koristi ključna za pravilno delovanje Nagojskega protokola, in zato POZIVA vse pogodbenice, naj v zadevnem mehanizmu objavljajo in posodablajo informacije, ki jih zahteva Nagojski protokol, ter SPODBUJA pogodbenice in države, ki niso pogodbenice, naj vse informacije o dostopu in delitvi koristi, tudi primere najboljših praks in izkušnje, objavijo v tem mehanizmu, ter PODPIRA nadaljnje delo neuradnega svetovalnega odbora za mehanizem za informacije o dostopu in delitvi koristi.
63. Priznava, da je nadzorni mehanizem, uveden v skladu z Nagojskim protokolom, pomembno orodje za zagotavljanje, da pogodbenice spoštujejo protokol, ter obravnavanje primerov nespoštovanja, in SE ZAVEDA, da na podlagi dosedanjih izkušenj pri izvajanju protokola ni mogoče sprejeti splošnih zaključkov o izzivih, s katerimi se pogodbenice soočajo pri spoštovanju njegovih določb, ali o njihovih posebnih potrebah po podpori, ter zato POZDRAVLJA priporočila odbora za zagotavljanje izpolnjevanja obveznosti o tej temi.

64. POUDARJA, da je treba zagotoviti pogoje za podpiranje in spodbujanje raziskav, ki prispevajo k ohranjanju in trajnostni rabi biološke raznovrstnosti, ter PRIPOROČA, da pogodbenice protokola med pripravljanjem in izpolnjevanjem svojih zakonodajnih in regulativnih zahtev glede dostopa in delitve koristi preučijo možnosti za poenostavitev ukrepov za dostop do genskih virov v nepridobitne namene.
65. IZRAŽA ZADOVOLJSTVO nad pobudo organizacije WHO za študijo o tem, kako bi lahko izvajanje Nagojskega protokola vplivalo na izmenjavo patogenov in kakšne posledice za javno zdravje bi to lahko imelo.
66. IZRAŽA ZADOVOLJSTVO nad ugotovitvami strokovne skupine o členu 10 protokola, zlasti glede pomena dvostranskega pristopa med uporabniki in ponudniki, ter SE STRINJA z mnenjem, da bi bilo treba dvostranski pristop uporabiti vedno, ko je to mogoče.
67. PRIPRAVLJEN JE še naprej prispevati k vsebinskemu mednarodnemu delu o ukrepih, ki so bistveni za izvajanje protokola, kot so nadaljnje izboljšanje mehanizma za informacije o dostopu in delitvi koristi, krepitev zmogljivosti in ozaveščanje, ter POUDARJA, da so za pravilno izvajanje Nagojskega protokola zelo pomembni podporni instrumenti, kot so vzorčne pogodbene klavzule, najboljše prakse in kodeksi ravnanja.
68. POZDRAVLJA priporočilo pomožnega telesa za izvajanje o pregledu doseženega napredka pri izpolnjevanju 16. cilja iz Aičija glede biotske raznovrstnosti, ki se nanaša na Nagojski protokol. PONOVRNO POUDARJA, kako pomembna je krepitev zmogljivosti na vseh ravneh, tako za države, ki niso pogodbenice, da bodo lahko ratificirale Nagojski protokol, kot za pogodbenice, da ga bodo lahko dosledno izvajale. OPOZARJA, da bi bilo treba zmogljivosti krepiti glede na potrebe, ki jih izrazijo morebitne upravičene pogodbenice, in da bi morala biti krepitev zmogljivosti skladna s strateškim okvirom za krepitev in razvoj zmogljivosti v podporo učinkovitemu izvajanju Nagojskega protokola, ter zato POZIVA pogodbenice, države, ki niso pogodbenice, in druge deležnike, naj predstavijo svoje potrebe, izkušnje in priložnosti prek mehanizma za dostop in delitev koristi ter podpirajo razvoj zmogljivosti z dejavnostmi, kot je pobuda za razvoj zmogljivosti za dostop in delitev koristi.

69. POZIVA pogodbenice, naj pravočasno predložijo nacionalna poročila iz člena 29 protokola, ter OPOZARJA, da bo pravočasna predložitev nacionalnih poročil eden od instrumentov za ocenjevanje učinkovitosti protokola.
70. POUDARJA, kako pomembno je, da se Nagojski protokol, Mednarodna pogodba o rastlinskih genskih virih za prehrano in kmetijstvo in drugi mednarodni instrumenti, pomembni za ta protokol, izvajajo tako, da se med seboj krepijo na vseh ravneh.
-